

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 34

Vydána dne 31. července 1961

Cena 60 haléřů

OBSAH:

76. Vyhláška ministerstva paliv a energetiky, kterou se provádějí ustanovení plynárenského zákona

76

VYHLÁŠKA

ministerstva paliv a energetiky

ze dne 7. července 1961,

kterou se provádějí ustanovení plynárenského zákona

Ministerstvo paliv a energetiky v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány stanoví podle § 26 zákona č. 67/1960 Sb., o výrobě, rozvodu a využití topných plynů (plynárenský zákon) — dále jen „zákon“:

Oddíl I

Výklad některých pojmů

§ 1

Topné plyny

(K § 2 zákona)

Topnými plyny jsou všechny druhy svítiplynu, zemních přírodních plynů (zejména plyn naftový a karbonský), koksárenský plyn, zkvalifikovaný topný plyn (propan-butan), plyny ze zpracování (štěpení) kapalných paliv, vysokopecní plyn a generátorové plyny, jakož i plyny získané podzemním zplyňováním.*)

Plynárenská zařízení

(K § 3 zákona)

§ 2

Zařízení pro výrobu topných plynů

(¹) Zařízeními pro výrobu topných plynů jsou nejen plynárny a generátorové stanice, nýbrž i čistiřny topných plynů a zařízení pro jejich úpravu (zejména na krakování zemních plynů, na karburaci topných plynů, pro výrobu směsi propan-butanu se vzduchem), kde jsou topné plyny hlavním výrobkem a jsou určeny pro dodávku do plynovodní sítě nebo pro jinou účelovou potřebu.

(²) Součástí zařízení pro výrobu topných plynů je též vnitrozávodní rozvod topných plynů, a to až k uzávěru ústíciemu do plynovodní sítě (předávací místo), popřípadě u zařízení sloužících k účelové výrobě provozovatele až k vlastnímu spotřebiči.

(³) Předávacím místem z výroby, těžby a uskladnění, jakož i ze zdroje topných plynů do plynovodní sítě je první uzávěr za měřidlem, nebylo-li mezi Sdružením plynáren a provozovatelem plynárenského zařízení nebo zdroje topných plynů dohodnuto něco jiného.

§ 3

Zařízení pro uskladnění topných plynů

Zařízeními pro uskladnění topných plynů jsou:

- plynojemy, jestliže jsou připojeny na plynovodní síť,
- podzemní zásobníky a nádrže topných plynů vybudované uměle nebo v přírodních strukturách, anebo ve strukturách po vyčerpaných zásobách přírodních plynů.

§ 4

Zařízení pro rozvod topných plynů

(¹) Zařízeními pro rozvod topných plynů jsou nejen plynovody (od předávacího místa z výroby, těžby nebo uskladnění až k plynovodní přípojce), nýbrž i kompresní, dmýchací a regulační stanice pro veřejný rozvod a tankovací stanice topných plynů. Regulačními stanicemi pro veřejný rozvod jsou

*) Rozdělení topných plynů je uvedeno v ČSN 38 5502; jednotlivé druhy technických plynů jsou uvedeny ve vyhlášce č. 86/1960 Sb., o řízení rozvoje oboru technických plynů.

stanice pro zásobování měst, sídlišť a obytných domů.

[²] K zařízením pro rozvod topných plynů, jde-li o zkapalněné topné plyny, patří též plnicí stanice, jakož i zařízení na dopravu těchto plynů [sudy a ocelové nádoby (láhve) s náplní o váze 10 kg a vyšší, jakož i cisterny, s výjimkou cisteren železniční dopravy].

§ 5

Plynovodní přípojky

[¹] Plynovodní přípojka slouží k připojení odběrního plynového zařízení na plynovod; sahá od plynovodu až k hlavnímu uzávěru odběrního plynového zařízení.

[²] Plynovodní přípojka, která odbočuje od vysokotlakého nebo středotlakého plynovodu, je přípojkou průmyslovou. Plynovodní přípojky nízkotlaké a středotlaké přípojky pro obytné domy jsou přípojkami pro veřejný rozvod.*]

[³] Bude-li podle plánu gazifikace průmyslová přípojka sloužit k zásobování více odběratelů [průmyslových], považuje se za přípojku pro veřejný rozvod.

§ 6

Měřidla topných plynů

Měřidla topných plynů podle plynárenského zákona jsou pouze objemová měřidla topných plynů, jimiž se měří dodávka z plynovodní sítě.

Oddíl II

Zřizování a provozování plynárenských a odběrních plynových zařízení

(K § 5 zákona)

§ 7

Zřizování a provozování plynárenských zařízení

[¹] Plynárenská zařízení v souladu s předpisy o investiční výstavbě zřizují a provozují plynárenské podniky.

[²] Souhlas k vybudování plynárenských zařízení jinými organizacemi než plynárenskými podniky udělí ministerstvo paliv a energetiky jen,

a) půjde-li o generátorovou stanici nebo o zařízení na výrobu topného plynu štěpením kapalných paliv, jež slouží k účelové výrobě provozovatele, a nelze-li zajistit dodávku topných plynů z plynovodní sítě nebo jiným vhodným způsobem,

b) půjde-li o vysokotlakou čistírnu, v níž se zpracovává koksárenský plyn z vlastní výroby, a bude-li převážná část vyčištěného plynu určena pro účelovou výrobu provozovatele.

[³] O udělení souhlasu podle odstavce 2 požádá investor při projednávání investičního úkolu, který zahrnuje výstavbu nebo podstatné rozšíření plynárenských zařízení uvedených v odstavci 2, a to prostřednictvím svého nadřízeného orgánu. K žádosti nutno připojit návrh investičního úkolu. Ministerstvo paliv a energetiky sdělí žadateli do 30 dnů ode dne doručení žádosti, zda se zamýšlenou výstavbou nebo rozšířením souhlasí. Udělení souhlasu lze vázat na splnění určitých podmínek [zejména jde-li o způsob a rozsah výstavby a provozování], jakož i na možnost dodávky topných plynů do plynovodní sítě.

Zřizování plynovodních přípojek

§ 8

Plynovodní přípojky pro veřejný rozvod

[¹] Plynovodní přípojky pro veřejný rozvod (§ 5 odst. 2) zřizují plynárenské podniky.

[²] O zřízení plynovodní přípojky pro veřejný rozvod žádá vlastník (uživatel) stavby nebo zařízení, jež mají být připojeny k plynovodu, a u nově budovaných staveb nebo zařízení jejich investor u plynárenského podniku, a to na zvláštním tiskopise, který obdrží u tohoto podniku.**]

[³] Plynárenský podnik zřídí přípojku pro veřejný rozvod v rámci schváleného plánu gazifikace měst s přihlédnutím k maximální efektivnosti.

[⁴] Se souhlasem plynárenského podniku a za podmínek jím stanovených mohou výjimečně zřizovat nebo rozšiřovat plynovodní přípojky pro veřejný rozvod i jiné organizace než plynárenské podniky nebo i fyzické osoby, a to vlastním nákladem.

[⁵] U soustředěné bytové a občanské výstavby zřizuje plynovodní přípojky pro veřejný rozvod, popřípadě potřebnou část zařízení pro rozvod po projednání s plynárenským podnikem a za podmínek jím stanovených investor této výstavby.

§ 9

Plynovodní přípojky průmyslové

Plynovodní přípojky průmyslové (§ 5 odst. 2) zřizují nebo rozšiřují za podmínek stanovených plynárenským podnikem na svůj náklad vlastníci, popřípadě uživatelé staveb nebo zařízení, které mají být připojeny k plynovodu; u nově budovaných staveb nebo zařízení zřizují je jejich investoři. Tyto přípojky se zřizují včetně průmyslových regulačních stanic.

*] ČSN 38 6410 — vysoký tlak: pracovní tlak větší než 1 kg/cm²;

— střední tlak: pracovní tlak větší než 500 mm v. sl. až do 1 kg/cm²;

— nízký tlak: pracovní tlak do 500 mm v. sl.

**] Místo vlastníka nájemního domu může o zřízení plynovodní přípojky podle zákona č. 71/1959 Sb., o opatřeních týkajících se některého soukromého domovního majetku, požádat národní výbor.

§ 10

Provedení plynovodních přípojek

(¹) Plynovodní přípojky musí vyhovovat technickým normám a bezpečnostním předpisům. Práce při zřizování nebo rozšiřování plynovodních přípojek mohou provádět pouze organizace, které mají pro tyto práce odborně způsobilé pracovníky (§§ 26 až 31).

(²) Plynárenský podnik sdělí vlastníku (uživateli) stavby nebo zařízení, popřípadě investorovi údaje a pokyny potřebné pro bezpečné a hospodárné zřízení, popřípadě rozšíření plynovodní přípojky a stanoví podmínky pro její připojení k plynovodu. Plynárenský podnik může připojení odmítnout, nebyly-li stanovené podmínky dodrženy.

(³) Vlastník (uživatel) stavby nebo zařízení, které mají být připojeny k plynovodu, popřípadě u nově budovaných staveb nebo zařízení jejich investor, je povinen v těchto objektech zajistit provedení potřebných stavebních úprav (zejména zřídit otvor pro přípojku).

§ 11

Provozování plynovodních přípojek

(¹) Jestliže plynovodní přípojky zřídil někdo jiný než plynárenský podnik (§ 8 odst. 4 a 5, a § 9), je investor povinen po vydání povolení k trvalému provozu (užívání) předat plynárenskému podniku veškerou dokumentaci plynovodní přípojky. Plynárenský podnik je též účastníkem řízení o vydání tohoto povolení. Plynárenský podnik provozuje tyto plynovodní přípojky (u soustředěné bytové a občanské výstavby i příslušnou část zařízení pro rozvod) ode dne jejich připojení.

(²) Plynovodní přípojky zřízené jinými organizacemi než plynárenskými podniky přecházejí (včetně příslušné části zařízení pro rozvod) do správy plynárenského podniku bezúplatně.*) Plynovodní přípojky zřízené jinými organizacemi než státními nebo vybudované fyzickými osobami přecházejí dnem uvedení do trvalého provozu do vlastnictví státu a do správy plynárenského podniku.

§ 12

Zrušení a zastavení plynárenských zařízení

(K § 7 zákona)

(¹) Souhlasu podle § 7 odst. 1 zákona není třeba ke zrušení nebo dlouhodobému zastavení:

- plynovodní sítě, popřípadě její částí,
- takových částí zařízení pro výrobu topných plynů, jejichž zrušení nebo dlouhodobé zastavení nemůže způsobit snížení plánované nebo ponotové kapacity nebo zhoršení provozních vlastností, popřípadě zhoršení rozvodu topných plynů.

(²) K přerušení provozu plynárenského zařízení není třeba souhlasu ministerstva paliv a energetiky. Přerušením provozu se rozumí jen krátkodobé zastavení provozu, např. při poruchách, revizích, popřípadě přerušení, které bylo nařízeno orgánem plynárenského dispečinku (§ 11 zákona) nebo kontrolními orgány (§ 14 zákona).

Zřizování a provozování odběrních plynových zařízení

(K § 8 zákona)

§ 13

(¹) Odběrními plynovými zařízeními jsou kromě spotřebičů topných plynů:

- průmyslové regulační stanice,
- vnitrozávodní rozvod topných plynů, nejde-li o rozvod uvedený v § 2 odst. 2,
- domovní a bytová instalace včetně hlavního uzávěru a regulátoru tlaku plynu,
- tlakové stanice na zkapalněný topný plyn (propan-butan) pro průmysl a domácnosti, s výjimkou přenosných ocelových nádob s náplní o váze 10 kg a vyšší,
- tlaková stanice na stlačený topný plyn včetně ocelových nádob.

(²) Pro průmyslové spotřebiče topných plynů, které mají být vybudovány nebo rekonstruovány, musí být před vypracováním investičního úkolu stavby nebo rekonstrukce určena palivová základna topných plynů.**)

§ 14

Povinnosti provozovatelů plynárenských zařízení a odběrních plynových zařízení

(K § 9 zákona)

(¹) Provozovatelé plynárenských zařízení, jakož i odběrních plynových zařízení, s výjimkou provozovatelů spotřebičů určených pro domácnost, jsou povinni:

- podle technických norem a jiných předpisů, jakož i podle pokynů orgánů plynárenské kontroly, zajišťovat prohlídky těchto zařízení ve lhůtách stanovených technickými normami, provozními předpisy, popřípadě kontrolními orgány,
- svěřit obsluhu jen osobám, které mají způsobilost potřebnou k obsluze těchto zařízení,
- pečovat o odbornou výchovu zaměstnanců pověřených obsluhou těchto zařízení.

(²) Uživatelé spotřebičů určených pro domácnost jsou povinni při používání zachovávat potřebnou opatrnost a řídit se návodem pro používání těchto spotřebičů; návod musí být dodán současně se spotřebičem.

*) Povinnosti investorských útvarů národních výborů vybudovat u soustředěné bytové a občanské výstavby příslušnou část zařízení pro rozvod zůstávají nedotčeny.

**) Vyhláška Státního úřadu plánovacího č. 58/1958 Ú. I., o palivových základnách spotřebičů tuhých nebo plynových paliv.

Oddíl III

Řízení výroby, rozvodu, využití
a spotřeby topných plynů

§ 15

Plynárenská organizace

(K § 10 zákona)

Funkci plynárenské organizace (§§ 10, 11, 13 a 15 zákona) vykonává Sdružení plynáren, které též v rozsahu stanoveném zvláštními předpisy*) vykonává gesci v plynárenském oboru.

Oddíl IV

Hospodaření s plyny a kontrola

(K §§ 13 a 14 zákona)

Úkoly kontrolních orgánů

§ 16

(¹) Působnost kontrolních orgánů Sdružení plynáren se vztahuje též na plynojemy, plynovody, kompresní, dmýchačí a čistící stanice, jež jsou provozním příslušenstvím zdrojů topných plynů.

(²) Kontrola spotřebičů a instalací na zkapalněný topný plyn v domácnostech se řídí zvláštními předpisy.**)

§ 17

Kontrolní orgány Sdružení plynáren plní zejména tyto úkoly:

- a) podávají posudky, zda prototypy, popřípadě typové projekty plynárenských a odběrních plynových zařízení vyhovují z hlediska bezpečnosti a hospodárnosti provozu,
- b) podávají posudky, zda projekty, popřípadě konstrukční řešení plynárenských zařízení a netypových odběrních plynových zařízení odpovídají požadavkům bezpečnosti a hospodárnosti provozu, jestliže se projekty, popřípadě konstrukční řešení mají odchylovat od technických norem nebo od jiných předpisů,
- c) prověřují, zda plynárenská a odběrní plynová zařízení před uvedením do provozu vyhovují z hlediska bezpečnosti a hospodárnosti,
- d) v obdobích určených pro každý druh plynárenského a odběrního plynového zařízení kontrolují, zda tato zařízení, jejich provoz, údržba a obsluha vyhovují požadavkům bezpečnosti a hospodárnosti,
- e) kontrolují tvorbu a dodržování norem spotřeby plynů, dodržování odběrových diagramů a regulačních opatření plynárenského dispečinku,

*) Vyhláška ministerstva paliv č. 168/1959 Ú. l., o řízení výroby, rozvodu a odbytu topných plynů a rozvoje plynárenského oboru.

***) Vyhláška ministerstva vnitra č. 135/1952 Ú. l., o zacházení se zkapalněným topným plynem a směrnice ministerstva paliv o rozvádění a používání zkapalněného topného plynu (směs propanu, butanu a etanu) v domácnostech, otříděná v částce 35 Úředního listu z roku 1959.

- f) kontrolují množství a jakost plynů dodávaných do plynovodní sítě, jakož i množství plynů určených hospodářským plánem pro účelovou výrobu.

§ 18

⁽¹⁾ Kontrolní orgány

- a) navrhnou příslušným orgánům opatření k odstranění zjištěných závad, jakož i opatření zajišťující hospodárné používání topných plynů a bezpečnost provozu plynárenských zařízení,
- b) spolupracují s organizacemi, které se zabývají výzkumem, vývojem a výrobou plynových spotřebičů tak, aby vyhovovaly z hlediska provozu, kvality, energetické účinnosti a bezpečnosti lidského života a zdraví,
- c) spolupracují při školení odborných kádrů, jakož i při prověřování jejich odborné kvalifikace,
- d) spolupůsobí podle zvláštních směrnic při přešetřování úrazů a nehod způsobených při výrobě, rozvodu a používání topných plynů.

(²) Kontrolní orgány vykonávají své úkoly ve spolupráci s orgány inspekce práce, orgány hygienické a protiepidemické služby a s orgány požární ochrany.

§ 19

(¹) Kontrolní orgány sepisují o výsledku svých šetření zápis, v němž uvedou zjištěné závady a navrhnou opatření k jejich odstranění. Ředitel (vedoucí) podniku, závodu nebo provozovny je povinen zápis podepsat; nesouhlasí-li s obsahem zápisu, uvede v něm své námítky.

(²) Kontrolní orgány odevzdají jedno vyhotovení zápisu řediteli (vedoucímu) podniku, závodu nebo provozovny, další vyhotovení odešlou orgánu, který je podniku (závodu nebo provozovně) nadřízen. Podle potřeby uvědomí kontrolní orgány o zjištěných závadách jiné příslušné orgány.

(³) Kontrolní orgány jsou povinny zachovávat státní, hospodářské a služební tajemství ve věcech, o nichž se dovědí při výkonu své činnosti. Tato povinnost mlčenlivosti trvá i po skončení pracovního poměru.

§ 20

V objektech vojenské správy a ozbrojených složek ministerstva vnitra provádějí kontrolní orgány kontroly a šetření podle zvláštních předpisů vydaných ministrem paliv a energetiky v dohodě s ministrem národní obrany nebo vnitra.

§ 21

Výrobci plynárenských a odběrních plynových zařízení jsou povinni se zařízením dodat předepsanou dokumentaci, včetně schematického výkresu a

provozních směrnic (popřípadě návody k obsluze); jde-li o spotřebiče pro domácnost, je výrobce povinen připojit návod pro používání těchto spotřebičů.

Oddíl V-

Styk s odběrateli

(K § 16 zákona)

Podmínky pro připojování
na plynovodní síť

§ 22

[¹] Všechna nová, jakož i rozšiřovaná odběrní plynová zařízení lze zřídit a připojit teprve po předchozím projednání s plynárenským podnikem, popřípadě za podmínek jím stanovených.

[²] Odběrní plynová zařízení uvedená v § 13 odst. 1 písm. a) až c) a spotřebiče topných plynů připojí plynárenský podnik jen tehdy, jestliže odpovídají podané přihlášce, podkladům projednaným podle § 23, jsou provedeny podle technických norem a byly odborně technicky přezkoušeny (§ 25). Způsob připojování upravují technické normy.

§ 23

[¹] U nových nebo rozšiřovaných (rekonstruovaných) odběrních plynových zařízení uvedených v § 13 odst. 1 písm. a) a b), jakož i u spotřebičů topných plynů provozovaných velkoodběrateli topných plynů je odběratel povinen předložit plynárenskému podniku potřebné podklady, umožňující posouzení těchto odběrních plynových zařízení z hlediska jejich připojení na plynovodní síť (např. projekt nebo jinou dokumentaci).

[²] Údaje potřebné pro vypracování podkladů (např. velikost spotřebičů, údaje týkající se stavby regulační stanice, jakož i jiné technické údaje včetně údajů o umístění měřidla) sdělí plynárenský podnik odběrateli na požádání.

[³] Posouzení podkladů předložených odběratelem provede plynárenský podnik bezplatně. U velkých průmyslových odběrních plynových zařízení, u nichž je posouzení podkladů mimořádně náročné, dohodne se plynárenský podnik s odběratelem, jakým způsobem bude posudek opatřen.

[⁴] Jestliže montážní práce nebyly započaty do jednoho roku ode dne, kdy plynárenský podnik stanovil podmínky, za kterých odběrní plynové zařízení může být provedeno (§ 22 odst. 1), je odběratel povinen projekt s plynárenským podnikem znovu projednat.

§ 24

**Údržba některých odběrních
plynových zařízení**

Výměnu, opravu a údržbu hlavních uzávěrů u připojek, domovních regulátorů tlaku plynu, jakož i zařízení v regulační stanici provádí výhradně plynárenský podnik, a to na náklad vlastníka (uživatele) stavby nebo zařízení.

**Zkoušení odběrních plynových
zařízení a provádění instalačních
a montážních prací**

(K § 17 zákona)

§ 25

Zkoušení odběrních plynových
zařízení

[¹] Vlastníci (uživatelé) staveb a zařízení, popřípadě provozovatelé odběrních plynových zařízení jsou povinni umožnit pověřeným zaměstnancům plynárenského podniku přístup k odběrním plynovým zařízením uvedeným v § 13 odst. 1 písm. a) až c) i ke spotřebičům topných plynů.

[²] Odborným technickým přezkoušením (§ 17 zákona) se rozumí provedení tlakové zkoušky, popřípadě zhodnocení, zda odběrní plynové zařízení bylo provedeno podle podkladů (projektu), technických norem, popřípadě podle podmínek stanovených plynárenským podnikem.

[³] O výsledku přezkoušení vydá plynárenský podnik vlastníku (uživateli) stavby nebo zařízení, popřípadě provozovateli (investorovi) osvědčení; toto osvědčení nahrazuje povolení k uvedení odběrního plynového zařízení do provozu.

§ 26

Provádění montážních prací

[¹] Instalační, montážní, opravářské a údržbářské práce (dále jen „montážní práce“) na odběrních plynových zařízeních smějí provádět jen osoby, které k tomu mají odbornou způsobilost.

[²] Plynárenský podnik není povinen připojit odběrní plynové zařízení, jestliže montážní práce provedla osoba, která k tomu nemá odbornou způsobilost.

[³] Organizace provádějící montážní práce v novostavbách nebo větší rekonstrukce na odběrních plynových zařízeních jsou povinny předem písemně oznámit plynárenskému podniku provádění těchto prací tak, aby se plynárenský podnik mohl přesvědčit, zda práce jsou prováděny řádně, zejména zda se dodržují technické normy.

**Podmínky odborné způsobilosti
pro provádění montážních prací
na odběrních plynových zařízeních**

§ 27

Montážní práce na odběrních plynových zařízeních o nízkém a středním tlaku smějí provádět jen osoby

- a) s ukončeným vzděláním na odborné škole příslušného směru, které kromě toho mají alespoň jednoroční praxi na odběrních plynových zařízeních,
- b) vyučené v plynárenském oboru, které kromě toho mají alespoň tříletou praxi na odběrních plynových zařízeních.

§ 28

Montážní práce na odběrných plynových zařízeních o vysokém tlaku smějí provádět jen osoby

- a) s ukončeným vzděláním na odborné škole příslušného směru, které kromě toho mají alespoň dvouletou praxi na odběrných plynových zařízeních,
- b) vyučené v plynárenském oboru, které kromě toho mají alespoň čtyřletou praxi na odběrných plynových zařízeních.

§ 29

Osoby, které nemají způsobilost uvedenou v §§ 27 a 28, smějí provádět montážní práce jen pod přímým dohledem a odpovědností osob, které tuto způsobilost mají.

§ 30

Osoby, které před nabytím účinnosti této vyhlášky prováděly montážní práce na odběrných plynových zařízeních a zatím nesplňují podmínky odborné způsobilosti (§§ 27 a 28), mohou tyto práce provádět nejpozději do 31. prosince 1963.

§ 31

Úlevy z požadavků odborné způsobilosti může na přechodnou dobu povolit příslušný plynárenský podnik, jsou-li pro to zvláštní důvody.

§ 32

Úprava odběrných plynových zařízení při změně druhu nebo tlaku plynů

[K § 18 zákona]

(¹) Týká-li se změna druhu nebo tlaku topného plynu většího počtu odběratelů, projedná ji plynárenský podnik předem s krajským národním výborem. Změnou druhu plynů se rozumí vzájemná změna topných plynů uvedených v § 1. Za změnu tlaku se považuje pouze změna tlaku mezi nízkým, středním a vysokým tlakem.*]

(²) Změnu druhu topných plynů nebo tlaku projedná dodavatel se všemi velkoodběrateli, jichž se změna týká, nejméně 2 roky před začátkem roku, v němž změna má být provedena, nedohodne-li se s nimi předem lhůta kratší.

(³) Změnu druhů topných plynů nebo tlaku oznámí plynárenský podnik písemně vlastníkům (uživatelům) nemovitostí připojených na připojku pro veřejný rozvod, jakož i všem odběratelům odbírajícím topné plyny v maloobchodním rozsahu, jichž se změna týká. Tuto změnu je plynárenský podnik povinen oznámit nejméně jeden rok před začátkem roku, v němž má být změna provedena, nedohodne-li se s nimi na lhůtu kratší. Plynárenský podnik uvědomí o zamýšlené změně místní národní

výbory, jakož i organizace, které se v dotčené oblasti zabývají prováděním montážních prací nebo prodejem a opravami plynových spotřebičů.

(⁴) Úpravu plynových spotřebičů v domácnostech, pokud jsou ve vlastnictví spotřebitelů, provádí na svůj náklad plynárenský podnik.

Oddíl VI

Gazifikace

§ 33

Plán gazifikace

[K § 19 zákona]

(¹) Plánovitá výstavba celostátní plynovodní soustavy, připojování měst a obcí a rozšiřování plynovodní sítě v městech a na venkově, jakož i dodávka plynu v tlakových nádobách spotřebitelům se řídí plánem gazifikace, který je součástí státního plánu rozvoje národního hospodářství a obsahuje též plán gazifikace měst pro jednotlivé kraje.

(²) Plán gazifikace obsahuje:

- a) plán výstavby celostátní plynovodní soustavy,
- b) plán zavádění topných plynů v průmyslu, popřípadě v zemědělství,
- c) plán gazifikace měst pro jednotlivé kraje.

§ 34

Plán gazifikace měst

[K § 20 zákona]

(¹) Podle schváleného plánu gazifikace vypracovávají plynárenské podniky ve spolupráci s krajskými národními výbory plány gazifikace měst pro jednotlivé kraje.

(²) Plány gazifikace měst pro jednotlivé kraje obsahují zejména tyto údaje:

- a) seznam měst, jež budou nově připojena na plynovodní síť,
- b) rozšíření plynovodní sítě,
- c) počet odběratelů nově připojených na plynovodní síť,
- d) počet domácností nově připojených na plynovodní síť,
- e) počet nových odběratelů zásobovaných zkapalněným plynem (propan-butan),
- f) úkoly státních organizací, popřípadě družstev, jež se v kraji (okresu nebo městě) zabývají prováděním montážních prací, prodejem a opravami spotřebičů topných plynů.

§ 35

Zajišťování a provádění gazifikace

[K § 21 zákona]

(¹) Gazifikaci zajišťují a provádějí plynárenské podniky; národním výborům jednotlivých stupňů

*] Nízký, střední a vysoký tlak — viz poznámka u § 5.

přísluší pravomoc a odpovědnost v rozsahu stanoveném v § 21 zákona.

{³} Okresní národní výbor, popřípadě místní národní výbor, pokud je stavebním úřadem, může vlastníku stavby nařídít,* aby v souladu s plánem gazifikace měst provedl stavební úpravy potřebné z důvodu obecného zájmu, zejména připojení na plynovodní přípojku včetně zařízení domovní a bytové instalace, popřípadě její úpravy.

Oddíl VII

Společná ustanovení

Oprávnění plynárenských podniků k cizím nemovitostem

(K § 22 zákona)

§ 36

{¹} Plynárenským podnikům přísluší v rozsahu uvedeném v § 22 odst. 1 zákona oprávnění k cizím nemovitostem.

{²} Za výkon oprávnění uvedených v § 22 odst. 1 zákona nejsou plynárenské podniky povinny poskytnout náhradu: Je-li však vlastník (uživatel) nemovitosti, která není ve státním socialistickém vlastnictví, zřízením plynovodní sítě nebo zařízením pro uskladnění topných plynů [§ 3 písm. b)] v užívání nemovitosti podstatně omezen, může žádat u národního výboru, který vydal rozhodnutí o přípustnosti stavby, aby mu plynárenský podnik poskytl přiměřenou jednorázovou náhradu, žádost musí být pod ztrátou nároku podána do 3 měsíců ode dne, kdy byly plynovodní síť nebo zařízení na uskladnění topných plynů uvedeny do trvalého provozu (užívání).

{³} Oprávnění podle § 22 odst. 1 zákona vznikají dnem vydání rozhodnutí o přípustnosti stavby plynovodní sítě nebo zařízení pro uskladnění topných plynů, popřípadě dnem, kdy plynárenská zařízení přejdou do správy plynárenského podniku; uvedená oprávnění zanikají zrušením těchto plynárenských zařízení.

{⁴} Je-li rozsah oprávnění sporný, vymezí je okresní národní výbor, popřípadě místní národní výbor, pokud je stavebním úřadem.

§ 37

{¹} Povinnost trpět výkon oprávnění uvedených v § 22 odst. 1 zákona vázne na dotčené nemovitosti jako věcné břemeno; tato věcná břemena postihují i národní majetek. Věcná břemena se nezapisují do pozemkových knih a neplatí o nich předpisy o promlčení a vydržení.

{²} Ocitne-li se věcné břemeno změnou okolností, za kterých vzniklo, v hrubém nepoměru k vy-

hodě plynárenského podniku, lze se domáhat, aby plynárenský podnik plynovodní síť, popřípadě zařízení pro uskladnění topných plynů změnil nebo přeložil. Nedojde-li k dohodě, rozhodne o změně (přeložení) a o úhradě nákladů s tím spojených okresní národní výbor, popřípadě místní národní výbor, pokud je stavebním úřadem.

§ 38

{¹} Za skutečnou škodu způsobenou na nemovitosti nebo jejím příslušenství při přípravných pracích [§ 22 odst. 1 písm. d) zákona], stavbě, provozu, opravě, změně nebo odstranění plynovodní sítě, popřípadě zařízení pro uskladnění topných plynů [§ 3], náleží poškozenému vlastníku (uživateli) nemovitosti náhrada.

{²} Nedojde-li k dohodě, rozhodne o náhradě škody okresní národní výbor, popřípadě místní národní výbor, pokud je stavebním úřadem, a to na žádost, kterou musí poškozený podat do 30. dnů ode dne, kdy zjistil rozsah škody, nejpozději však do 6 měsíců ode dne vzniku škody; nepodá-li žádost v těchto lhůtách, nárok zaniká.

§ 39

Styk s komunikacemi, vedeními, vodami, vodohospodářskými díly a zařízeními

(K § 23 zákona)

O podmínkách styku plynárenských zařízení s komunikacemi, vedeními všech druhů, vodami, vodohospodářskými díly a zařízeními platí obdobně předpisy o podmínkách styku energetických děl s komunikacemi, vedeními všech druhů, vodami, vodohospodářskými díly a zařízeními.**)

Ochranná pásma

(K § 24 zákona)

§ 40

{¹} Ochranná pásma jsou u plynovodů a plynovodních přípojek vymezena ve vodorovné vzdálenosti měřené po obou stranách kolmo na plynovod nebo plynovodní přípojku; tato vzdálenost činí:

- a) 50 metrů, jde-li o vysokotlaký plynovod o průměru alespoň 300 mm,
- b) 30 metrů, jde-li o vysokotlaký plynovod o průměru alespoň 150 mm,
- c) 15 metrů, jde-li o vysokotlaký plynovod do průměru 150 mm,
- d) 20 metrů, jde-li o vysokotlakou přípojku o průměru alespoň 150 mm,
- e) 10 metrů, jde-li o vysokotlakou přípojku do průměru 150 mm,

* Toto opatření vydá národní výbor podle § 7 zákona č. 87/1957 Sb., o stavebním řádu; jde-li o domy nájemní, může být opatření provedeno podle zákona č. 71/1959 Sb., o opatřeních týkajících se některého soukromého domovního majetku.

** Vyhláška ministerstva energetiky a vodního hospodářství č. 137/1958 Ú. l., o podmínkách styku energetických děl s komunikacemi, vedeními všech druhů, vodami, vodohospodářskými díly a zařízeními (pravidla styku).

f) jde-li o středotlaký plynovod nebo středotlakou plynovodní přípojku, jež jsou vedeny ve volném terénu, popřípadě v nezastavěném území:

- aa) 15 metrů o průměru alespoň 150 mm,
- bb) 10 metrů do průměru 150 mm.

(2) Plynovody a přípojky, jimiž se rozvádějí topné plyny pod nízkým tlakem (nízkotlaké plynovody a přípojky), jakož i středotlaké plynovody, jestliže jsou vedeny ve městech, v sídlištích a souvisle zastavěných obcích, nechrání se ochrannými pásmy. Ochrana jejich plynulého provozu je upravena technickými normami.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí obdobně i pro zařízení na odvádění vytěžených přírodních topných plynů, včetně topných plynů získaných z důlních děl (degazace), popřípadě i pro zařízení na odvádění topných plynů získaných podzemním zplyňováním.

§ 41

(1) Vlastníci (uživatelé) nemovitostí v ochranném pásmu jsou povinni zdržet se všeho, co by mohlo ohrozit plynárenská zařízení a plynulost a bezpečnost jejich provozu.

(2) V ochranných pásmech nesmějí být zřizovány sklady třaskavin, hořlavín, plynovejmy, vtažné jámy průzkumných nebo těžebních podniků a jiné zvlášť důležité objekty; v ochranném pásmu nesmějí být též umístěny odvaly hlušín.

(3) Uvnitř ochranného pásma je u vysokotlakého plynovodu o průměru alespoň 300 mm též zakázáno:

- a) do vzdálenosti 20 m od vysokotlakého plynovodu budovat mosty a jiná komunikační zařízení (lávky, převozy, přístavní můstky, kotviště lodí apod.) a vodní díla, měřeno od plynovodu ve směru koryta toku, jde-li plynovod přes tok vody;
- b) do vzdálenosti 15 m od vysokotlakého plynovodu budovat přechody přes řeku pro zařízení pro rozvody tepla a pro telekomunikace, jde-li plynovod přes tok vody;
- c) do vzdálenosti 15 m provádět souvislou zástavbu a budovat ostatní důležité objekty včetně průmyslových a železničních tratí podél plynovodu;
- d) do vzdálenosti 10 m stavět jakékoliv budovy, dobývat zeminy, provádět lomové práce, ukládat zeminy a jiné hmoty, zřizovat rybníky a nádrže na vodu, studny apod.;
- e) do vzdálenosti 5 m zřizovat kanalizační sítě a vodovody podél plynovodu;

f) do vzdálenosti 3 m provádět činnost, která by mohla ohrozit plynovody, plynulost a bezpečnost jejich provozu, např. výkopy nebo sondy a s tím související odklízování zemin a jejich navrhování.

(4) Pro vysokotlaké plynovody do průměru 300 mm, jakož i pro vysokotlaké přípojky a středotlaké plynovody (§ 40 odst. 1) platí poloviční vzdálenosti, než které jsou uvedeny v odstavci 3 písm. a) až d); vzdálenosti uvedené pod písm. e) a f) zůstávají však nedotčeny.

§ 42

Venkovní elektrické vedení velmi vysokého a vysokého napětí, kabelová vedení, jakož i podzemní potrubí pro pohonné látky a ropu je dovoleno zřizovat nejméně v takové vzdálenosti od zařízení pro rozvod topných plynů, aby byla zachována ochranná pásma stanovená předpisy platnými pro elektrické vedení a pro podzemní potrubí pro pohonné látky a ropu.

§ 43

Při výstavbě zařízení pro výrobu nebo uskladnění topných plynů (§§ 2 a 3) stanoví ochranné pásmo, jakož i druhy činností, které jsou v něm omezeny nebo zakázány, okresní národní výbor, popřípadě místní národní výbor, pokud je stavebním úřadem, a to na návrh Sdružení plynáren.

§ 44

Povinnosti a omezení v ochranných pásmech vznikají dnem vydání rozhodnutí o přípustnosti stavby plynárenského zařízení a zanikají zrušením tohoto zařízení. Je-li rozsah ochranných pásem nebo rozsah povinností a omezení sporný, určí je okresní národní výbor, popřípadě místní národní výbor, pokud je stavebním úřadem.

§ 45

Výjimky z ustanovení o ochranných pásmech (§§ 40 a 42) může povolit okresní národní výbor, popřípadě místní národní výbor, pokud je stavebním úřadem; přitom podle potřeby stanoví přiměřené podmínky k zajištění bezpečnosti provozu. Před povolením výjimky vyžádá si však národní výbor vyjádření příslušného plynárenského podniku.

Oddíl VIII

Účinnost

§ 46

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1961.

Ministr:

Černík v. r.